

מן אח"ד. (שמואל-אי) עד ה' בכם. ועל כל אחד ואחד שמייחד אותו בעולם. ועל בן אמר קוד, (תהלים כד) אָנֹכִי אָשְׁמָה בַּי. שם מן שמע, אח' מן אח'ך, הרי אשמה.

וועוד, ד' רבתי - ארבעה בתים תפליין, שמניהם אותם אח' ומטעטר בהםם, והם פאר על ראשו. והם יהונ'ה (יהה), "עטרה על ה', וזהבי בת, וזהו (משלו) יהונ'ה בתכמתה יסיד הארץ.ABA יסיד בת. ה', אמא עליונה, עטרה על ו', שהוא בן, וזהו (משלו) פון שמים בתבוננה. באמא כוונן ברא. והאי יהו דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה, אלא צדיקים יושבים ועתומים בראשיהם. ובת היא תפלה של יד פה'ה. כי קשרר שללה. ה' עליונה אמא, תפליין של ראש על ראש תפארת. תפליין שלו בסדר יהונ'ה, שהוא: קדש לי. והיה כי יבא. והיה אם שמע. אבל בעלמא דאתי, הויות באמצע, דאיןון ה' ה'. ובגין דא אוקמה מاري מתניתין, דאית ברישא יהונ'ה. ובגין דא אוקמה מاري מתניתין, דאית ברישא אחר, לאנחת תרי זוגי תפלי. וזה זכי לתרין פקידיין, דאוקמה עלייהו, לא כל אדם זוכה לשתי שלוחנות. י' חכמה. ה' בינה. ו' עמודא דאמצעיתא. ה' מלכות קדיישא. רישא דאתעטר באربع אتون, דא כתר ריהטה דרישא דאסחר לוון, ובטי לוון. אהבה חד קריאת שמע, דשקלא לאורייתא, דאתיהיבת מימינא. תפליין עז, משמאלא דגבורה. עמודא דאמצעיתא, בליל כלא, בגין דמazonה, נצח והוד, תכלת ולבן. מזוזה רשים שדי, צדיק. ושביגנא פרעה דמזוזה, זה השער ליהונ'ה.

יעוד ש' תלת רצונות. ד' קשרר של תפליין של יד. ומפני הפל, בגין המזוזה, נצח והוד, תכלת ולבן. במזוזה רשות שדי, צדיק. והשכינה שער המזוזה, ועל, ש' שלוש רצונות. ד' - קשרר של תפליין מאחוריו. י'

רבתי, הינו ע"ד, בין שם מן שמע, אח' מן אח'ך. (שמואל א' יב) עד יי' בכם. ועל כל אחד ואחד דמייחד אותו בעולם. ועל בן אמר קוד, (תהלים כד) אָנֹכִי אָשְׁמָה בַּי, שם מן שמע, אח' מן אח'ך, הרי אשמה.

יעוד. ד' רבתי, ד' בתים תפליין, דמנח להון אח', ואתעטר בהג', וainen פאר על רישייה. וainen יהו'ה (ס"א יהה'), י' עטרא על ה', דאייה ברא, והינו (משלו) יהונ'ה בחכמה יסיד ארץ, אבא יסיד ברא. ה', אמא עלהה, עטרה על ו', דאייה ברא, והינו (משלו) פון שמים בתבוננה. באמא כוונן ברא. והאי יהו דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה, אלא צדיקים יושבים ועתומים בראשיהם.

ובرتא אייה תפלה של יד, פה'ה. י' קשרר דיליה. ה' עלהה אמא, תפליין דרישא על ראש תפארת. תפליין דיליה, כסדר יהונ'ה, דאייה קדש לי. והיה כי יבא. שמע. והיה אם שמע. אבל בעלמא דאתי, הויות באמצע, דאיןון ה' ה'. ובגין דא אמר הנביא, (ירמיה ט) בזאת יתהלך ה' מתהלך ה' שלב ו' ידע אותי כי אני יהונ'ה. ובגין דא אוקמה מاري מתניתין, דאית ברישא אחר, לאנחת תרי זוגי תפלי. וזה זכי לתרין פקידיין, דאוקמה עלייהו, לא כל אדם זוכה לשתי שלוחנות. י' חכמה. ה' בינה. ו' עמודא דאמצעיתא. ה' מלכות קדיישא. רישא דאתעטר באربع אトン, דא כתר ריהטה דרישא דאסחר לוון, ובטי לוון. אהבה חד קריאת שמע, דשקלא לאורייתא, דאתיהיבת מימינא. תפליין עז, משמאלא דגבורה. עמודא דאמצעיתא, בליל כלא, בגין דמazonה, נצח והוד, תכלת ולבן. מזוזה רשים שדי, צדיק. ושביגנא פרעה דמזוזה, זה השער ליהונ'ה. ועוד ש' תלת רצונות. ד' קשרר של תפליין מאחוריו. י'

זה השער לה'.

זה שדי' מבחן, יהו"ה מבנים, שהיא ארבע בראשיות. של ארבעה ראשי רמז לאربعעה בתיה התפלין. שדי' אוט שלו עולה מטטרו".

וועוד, י' חכמה, קדש לי. ה' בינה ו- והיה כי יבאך. ו' - שמע, שיש מבות, רמז לשש ספרות, ששה ענפי האילן, שכפולת אותם תפארת. ה' - והיה אם שמע, מלכות. אלו הם של הרראש, שהוא בתר, כ', (שמואל א-ב) אין קדוש בה' כי אין בליך.

שדי' רמז רצונות ובתי וקשי ראייה התפלין מבחוץ. אף ב' במו"ה יהו"ה מבנים, שדי' מבחוץ, של ארבעה ראשי עם ד', רמז לאربعעה בתים ולקשר תפליין מאחור. ד' כפולה, אף ב' שי כפולה, י' קשר של יד בחה, שהוא בית חמיש. ד' י' של שדי' הויא מחר, שפרקשווה עליון, במקום שמחו של תינוק רופס בו, והוא תינוק יונק משדי' אמו, שדי'.

תפלין של אדון העולם - בתר. ומהו הבתר של אדון העולם? שם יהו"ה, שהוא: י' - חכמה. ה' - בינה. ו' - תפארת, כפולת שש ספרות. ה' - מלכות. ומפני זה, (שמואל-ב) וממי בעמך בישראל. (דברים ד) כי מי גוי גדול אשר לו אליהם קרבנים אליו פה אלינו בכל קראנו אליו. ארבעה פסוקים, כלם רשותים בכ'. סוד האות כ' - י' י'. שהוא י' מזiah נהני, (מדבר) עשרה עשרה עשרה הבף בשקל הקדש. כ' מן בתר, כלולה מעשר ספרות, כלולות

ואללו הם: (תהלים קכח) והמים אשר מעל השמים, מים עלيونים - זקרים, מים תחפזים - נקבות. ועליהם אמר רביעיק בא למלמידו: בשתגעו לאבני שיש טהור,

קשר דתפלין הד. ובגין דא שדי' מלבר, יהו"ה מלגו, דאייה ד' פרשין. דד' ראשין רמז לד' בתיה התפלין, שדי' אותן דיליה עולה מטטרו".

ועוד. י' חכמה קדש לי. ה' בינה, והיה כי יביאך. ו' שמע, שית פיבין, רמזיא לשית ספרין, שית ענפין דאיילנא, דכלל לוון תפארת. ה' והיה אם שמע מלכות. אלין אינון הרישא, דאייה בתר, כ', (שמואל א-ב) אין קדוש כי כי אין בליך.

שדי' רמז רצוני ובתי וקשי דתפלין מלבר. אוף וכי במו"ה יהו"ה מלגו, שדי' מלבר, דארבע ראשין עם ד' רמזיא

לד' בתיה ולקשר תפליין מאחור כי ש' כפולה, י' קשר דיד בהה דאייה ביהא חמישאה ד' (ס"א) דשדי' איהו מוחא דאוקמייה עלייה, במקום שמהו של תינוק רופס בו, ודא תינוק יונק משדי' אמו שדי' התפלין דמאי עלהמא, בתר. ומאי ניחו בתר דמאי עלהמא. יהו"ה. דאייה: י' חכמה. ה' בינה. ו' תפארת. כליל שית ספרין. ה' מלכות. ובגין דא (שמואל ב') וממי בעמך בישראל, (דברים ד) כי מי גוי גדול אשר לו אליהם קרבנים אליו, כי אלהינו בכל קראנו אליו. ארבעה קראי, כלחו רשיימיין בכ', רוזא דעת כ': י' י'. דאייה י' י' מזiah נהני, (מדבר) עשרה עשרה הבף בשקל הקדש, כי מן בתר, כלילא מעשר ספרין, כלילן מעילא למטה, ומעשר ספריאן מטא לאעלילא.

אלין אינון, (תהלים קכח) והמים אשר מעל השמים, מים עלيونים זקרים, מים תחפזים נקבות. ועליהם אמר רביעיק בא למלמידו, בשתגעו לאבני שיש טהור, אל תאמרי מים מים, שמא הספקנו בנפשכם. דלאו אינון

מן

על

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה